

Forhandlingerne om Direktørens Rapport strakte sig over 5 Plenarmøder, hvor mange af de Delegerede havde Ordet. Repræsentanter for Arbejdsgiverne kritiserede Planøkonomien, nogle ud fra den Betragtning, at man heri maatte se Grunden til den almindelige Forstyrrelse i Handelsforholdene, andre ud fra den Betragtning, at Planøkonomien i Forbindelse med de sociale Byrder forøgede Produktionsomkostningerne og formindskede Produktionens Omfang. Fra Arbejdsgiverside blev det endvidere fremhævet, at de offentlige Arbejder medførte Inflation af Valutaen, samt at de sociale Byrder var forøget i et Omfang udover det økonomisk mulige.

Arbejderrepræsentanterne fremhævede Nationalismens ødelæggende Virkninger paa det økonomiske Omraade. Det blev fremhævet, at man ikke kunde imødegaa Krisen ved at formindske Produktionsomkostningerne gennem en nedsat Arbejds løn. De fleste af de paagældende Arbejderrepræsentanter erklærede sig for en Planøkonomi, forudsat at den tenderede mod Socialisering og mod Indførelse af en international Ordning.

De Regeringsrepræsentanter, der tog Del i Diskussionen, beskæftigede sig ligeledes særligt med den økonomiske Politik's Indflydelse paa de sociale Forhold. Selvom de i Almindelighed kritiserede den økonomiske Nationalisme, var de ikke helt enige om, hvilke Midler der skulde anvendes. Nogle hævdede, at de nationale Ordninger, der hviler paa Planøkonomi, kun kunde have en forbigaaende Varighed, og at Realisationen af en international Planøkonomiordning var umulig; andre hævdede, at det var muligt at forene den økonomiske Nationalisme med en international økonomisk Ordning.

I sit Svar understregede Direktøren, at Bureauet nødvendigvis maatte beskæftige sig med de økonomiske Forhold, for det første fordi de ikke kunde reguleres uafhængigt af det humane Element og dermed af Socialpolitikken og dernæst, fordi enhver Sociallovgivning nødvendigvis til en vis Grad kom i Modsætning til de økonomiske Kræfters frie Spil.

Direktøren sluttede med at hævde som sin Overbevisning, at det skyldes Arbejdsorganisationen, at den økonomiske Krise ikke havde haft endnu mere uheldige sociale Virkninger, end det havde været Tilfældet, og at det kun var ved en ny international Aktion, at der kunde tilvejebringes den nødvendige Ligevægt mellem Produktion og Fordeling og mellem Industri og Landbrug samt Stabilisering af Valutaen og Genoptagelse af den internationale Handel.

IX. Ændringer i Konferencens Reglement.

Følgende Spørgsmaal forelaa til Behandling:

1. *Observatørens Deltagelse i Konferencens Arbejde.*

Styrelsesraadet havde anbefalet at ændre Reglementet paa en saadan Maade, at Personer, der er udpeget som Observatører for en Stat, der er opfordret til at overvære Konferencen, faar Adgang:

- a) til Konferencens Mødesal,
- b) til med Præsidentens Samtykke at tage Ordet under den almindelige Debat;
- c) til at overvære Udvalgs møder og til efter Formandens særlige Opfordring at tage Ordet i Udvalget.

Disse Forslag vedtoges af Udvalget, og Konferencen besluttede at indføre de nødvendige Ændringer i Reglementet.

2. *Konferencens Quorum.*

For at fjerne forskellige Vanskeligheder, som havde vist sig med Hensyn til Beregningen af Quorum paa den 17. Konference, havde Styrelsesraadet foreslaaet, at den 18.